

Piosenka "Sandały"



1. Gdy uczniów swych posyłał Pan, by nieśli wieść
radosną, **e D C e**
Żegnając ich dał swoją moc i mówił tak z miłością. **e**
D C e

Ref.: Nie, nie, nie, nie warto na drogę tę sandałów i
płaszcz zabierać. **D G C D e**
Nie, nie, nie, nie trzeba nam srebra brać, o dach nad
głową zabiegać. **DG C D e**

2. Nowinę tę głosili więc po czterech stronach świata.
e D C e
Bogaci tak, nie mając nic, bo miłość jest tak bogata.
e D C e

3. Gdy ukończyli żniwo swe w ostatnią drogę ruszali.
e D C e
Patrzyli w niebo na Ojca dom i tak z ufnością wołali:
e D C e

Źródło

- grafika tytułowa: DamaPL